

La Universiada de Palma

Una universiada és una mena d'olimpíada d'estudiants universitaris. Se celebren cada dos anys. Les darreres edicions han estat a Sheffield (Gran Bretanya, 1991), Buffalo (EUA, 1993) i Yukuoka (Japó, 1995). Quanta gent ha pogut llegir, escoltar o veure una sola notícia esportiva apareguda en els mitjans de comunicació sobre aquests jocs? Segurament molt poca, o cap. I és que són uns jocs força desconeguts. Bé, doncs a Mallorca i des de fa unes setmanes, un dels motius de polèmica político-institucional és la confirmació o no de la Universiada de Palma de l'any 1999.

El succedani de Barcelona 92. Per entendre el *culebrón* de la universiada mallorquina cal fer un exercici de memòria històrica. Hem d'anar a finals dels anys 80, amb un consistori de Palma governat per Ramon Aguiló (PSOE). Eren els temps dels grans projectes que marcaven les gestions municipals d'alguns batlles del partit de González i, també, del propi Govern. Estaven en marxa macropjectes com l'Exposició Universal de Sevilla, els Jocs Olímpics de Barcelona o l'aigüalida capitalitat cultural madrilenya. Palma no volia quedar-se al marge. Primer es va intentar arribar a un acord amb els organitzadors de Barcelona 92. A Palma molta gent confiava que Barcelona cedís alguna de les proves olímpiques. Es parlava que, per ventura, la vela, aprofitant la infraestructura de la badia de Palma i la proximitat a Barcelona, podria celebrar-se a l'illa. Al cap i a la fi, tot seguint l'argumentació d'autoconvenciment d'aleshores, per a Barcelona no era cap gran pèrdua i Palma tenia una gran tradició regatista, especialment amb l'organització cada any de les regates de la Copa del Rei. Però tot varen ser esperances vanes. Ben prest es va fer evident que els jocs de l'Olimpíada serien en exclusiva per a Catalunya i que, a Mallorca, s'haurien de veure per televisió.

Aleshores des de Palma algú de l'equip municipal socialista va tenir la idea de demanar l'organització dels Jocs Mundials Universitaris per a l'any 1999. Evidentment ningú no pensava que fossin uns jocs olímpics, però és ben cert que en un primer moment es va voler vendre com a semblant. Si més no, com una oportunitat perquè Palma pogués tenir unes importants inversions que permetessin disposar d'infraestructures esportives que en aquells moments eren, i hores d'ara també són, inexistents. L'Ajuntament de Palma es va posar

La celebració dels Jocs Universitaris Mundials de 1999 a Palma passa per moments difícils, a causa dels problemes pressupostaris de les institucions.

El pes de les despeses augmenta, a més, quan la ciutadania no sembla gens il·lusionada amb la celebració de l'esdeveniment.

al capdavant de la iniciativa. Tots els grups polítics municipals aprovaren per unanimitat la proposta i, finalment, la FISU (Federació Internacional d'Esport Universitari) va atorgar a la ciutat de Palma, el 1991, la darrera universiada del segle i del mil·lenni. Es va contactar, després dels Jocs Olímpics, amb ex-membres del Comitè Olímpic de Barcelona. El Consell Superior d'Esports es va comprometre també i s'anuncià un pla director elaborat per aquest organisme —amb l'assessorament de Josep Miquel Abad, ex-conseller delegat del Comitè Organitzador del Jocs de Barcelona— que previsiblement asseguraria fortes inversions de l'estat a Palma. Passaren les eleccions municipals de 1991 i el consistori de Palma va canviar de color. El nou Batlle, Joan Fageda (PP), va assumir totalment el projecte amb la mateixa il·lusió, si més no, que els socialistes.

Però l'entusiasme dels responsables municipals no tenia paral·lelisme en altres polítics, ni en l'opinió pública. Quasi ningú no sabia de què li parlaven quan sentia la paraula "universiada". Els somnis d'uns minijocs olímpics amb forta implicació social, s'esvaïen a marxes forçades... si és que qualche vegada havien existit de veritat. Així les coses, la Universiada 99 quedava cada vegada més com una pura qüestió instrumental, el mitjà a través del qual Palma podria obtenir l'infraestructura esportiva que no té. Es parlava d'inversions altes que en algun moment es xifren a prop dels 20.000 milions de pessetes. Però ben aviat des del Govern de Balears es va començar a rebaixar les xifres. Cañellas no s'hi mostrava entusiasmada, ni el Consell Insular de Mallorca (aleshores en mans del PP) tampoc. Ara fa un poc més d'un any, el juliol de 1994, una reunió a Palma entre Gabriel Cañellas i Rafael Cortés Elvira, secretari d'estat per a l'esport, desbloquejà aparentment la situació i s'arribà a un acord de finançament. Semblava el definitiu punt de sortida de la Universiada, que ja comptava amb un Comitè Organitzador, que havia de posar al dia la ciutat, fent complir el calendari previst, sobre el qual ja s'estaven acumulant retards.

Les reticències. El pressupost que a hores d'ara, fruit de la reunió Cañellas-Cortés Elvira, manegen els responsables de la Universiada preveu dos capítols. Un, d'inversions, que és de 6.500 milions de pessetes, i un altre, d'organització, que suma 2.000 milions. To-

la perilla

tal, 8.500 milions, però amb la possibilitat oberta a variacions, és a dir, a increments. El finançament aniria a càrrec del Consell Superior d'Esports que aportaria 2.400 milions, igual xifra que el Govern balear i l'Ajuntament, mentre que el Consell mallorquí aportaria 525 milions i la UIB 775 milions.

El problema, però, és que a hores d'ara ja s'haurien de tenir planejades obres i no és el cas. No només això, sinó que hi ha dubtes que totes les institucions reafirmen la seva voluntat de tirar endavant la Universiada. A la UIB el nou equip rectoral s'ha trobat que la seva aportació suposada és de 775 milions de pessetes, quan únicament està previst que invertirien en el Campus uns 325 milions. Per altra banda el Consell Insular, amb unes finances força ofegades, no s'ha pronunciat oficialment però els representants del Consell a la Universiada, Sebastià Serra, per part del PSM, i Nicolau Tous, d'UM, ja han anunciat reticències i han demanat una reunió urgent "per aclarir la situació". I aquest aclariment només té dues possibilitats: o confirmar o renunciar. De moment els únics que s'han pronunciat clarament són els nous responsables de la UIB, que no poden fer front a la partida que teòricament haurien d'assumir i ja han demanat una reunió amb el Consell Superior d'Esports per tal de trobar una solució que, en aquests moments, no és veu clara, a no ser que el CSD assumís la inversió que hauria d'haver fet la UIB. El Govern, que mai ha estat molt per la labor, espera una reunió al més alt nivell entre Soler i el batlle Fageda per aclarir la situació. El CSD, per la seva part, manté el compromís però veu amb preocupació les reticències entre les institucions mallorquines. S'han espargit rumors segons els quals el CSD hauria ofert la Universiada a Sevilla i a València per si una de les dues ciutats pogués estar interessada en el cas que Palma es veiés obligada a renunciar. S'espera que durant aquesta setmana puguin aclarir-se alguns dels dubtes plantejats.

Mentrestant, l'únic que conserva la fe absoluta és el batlle Fageda que ja ha anunciat que si és necessari es renunciarà a part de les inversions però que la Universiada es farà a Palma el 1999. I per aconseguir-ho s'endeutarà un poc més la ciutat. Això sí, a pagar en còmodes terminis. Els ciutadans de Palma podran pagar durant els pròxims 15 anys l'organització d'uns jocs que es diuen Universiada i que molt poca gent sap ni què són ni en què consisteixen.

Miquel Payeras

JAUME SUREDA

Vice-rector de la UIB

SEBASTIÀ SERRA

Portaveu municipal PSM

JOAN FAGEDA

Batlle de Palma

“ No estem tancats a revisar el tema, però la nostra postura és prou clara: la UIB no pot, pressupostàriament, assumir aquesta despesa de 775 milions, sobretot quan ara ni tan sols tenim prou pressupost per a la plantilla docent que necessitem. ”

“ Palma no pot assumir la despesa que suposa l'organització d'aquests jocs universitaris. Són molts milers de milions de pessetes en un projecte que realment no interessa a la ciutadania. Si s'ha de renunciar s'ha de fer immediatament. ”

“ Els rumors de la renúncia són una serp d'estiu. En el pitjor dels casos fariem una Universiada a mida de les nostres possibilitats i si haguéssim de renunciar a construir el nou estadi, ho fariem, però el que és clar és que farem la Universiada. ”